

den. Ens sembla un projecte restrictiu i inquisidor, fet contra la televisió. Esperem que en el Parlament es millorà. Entre els punts aberrants del projecte de llei, per exemple, hi ha la limitació al 15 per cent dels empresaris: no s'entén que un empresari no pugui participar. Després, la limitació a les pel·lícules estrangeres provinents de fora de la Comunitat Europea tampoc no s'entén, perquè la producció del 50 per cent de pel·lícules europees és inviable: no existeixen, no se'n fan tantes. Es-

perem, com he dit, que els aspectes limitatius es milloraran».

De moment, mentre tothom busca fórmules per eludir el límit de la llei, els responsables governamentals encara no saben quan serà possible l'inici d'emissions privades, ja que la xarxa de transmissions pot costar mínimament quatre anys en la seua elaboració. Les grans ciutats, però, seran les primeres a connectar amb les noves emissions en un terme que pot resultar sorprenentment curt. □

jans de Comunicació. Diuen dins el PSPV-PSOE que el president només s'ha decidit a fer el pas quan ha vist llum verda a Madrid. Tirar ara arrere suposaria un alt preu polític. En aquesta «estrena», Joaquim Puig, subdirector de la Presidència i un dels homes clau en l'actual gabinet del president, concreta, encara més, per a EL TEMPS una possibilitat que s'aferma cada dia més.

—*El president Lerma ha dit públicament que TVV podria començar a emetre abans d'acabar l'any 88. Abans, però, caldrà constituir-ne el consell d'Administració. ¿Quan passarà aquest nomenament per les Corts valencianes?*

—Jo crec que serà immediatament després de les eleccions. La nostra intenció és que el tema passe per les noves Corts, eixides de les pròximes eleccions autonòmiques, com més aviat millor.

Crec que la Generalitat ja ha fet tot el que havia de fer. Ara passarà al nou ens tota la informació, tots els mitjans que necessita per començar a treballar. I ara ja haurà de ser l'ens qui tire avant la història i qui marque els criteris en què s'haurà de desenvolupar, amb unes premisses ja prefixades, com ara la utilització de la llengua. Tal com he dit en la clausura d'aquestes jornades, al meu parer, la televisió hauria de servir fonamentalment per a dues coses. L'una seria la normalització lingüística, la dinamització cultural global. I, l'altra, constituir un mitjà democratitzador de la societat valenciana, en el sentit que hi ha moltes persones, molts grups, que no tenen accés a la informació, que la informació, malgrat tot, continua estant molt monopolitzada.

—*El projecte de Televisió Valenciana ha suposat ja una il·lusió en sectors molt dispars de la societat valenciana, inclús en comarques que es miren amb recel el procés autonòmic global. A nivell econòmic, hi ha una gran esperança. Si el procés no fos irreversible, la marxa arrere suposaria un alt cost polític per al partit que ara governa en la Generalitat.*

—Clar. Crec que la Generalitat i el partit majoritari en aquest cas ho tenen ben assumit, políticament, almenys, des del Congrés d'Alacant, on es va reafirmar la idea. I com un compromís de la Generalitat des que el pre-

LA GENERALITAT, A FONDS

TVV, AL 88

Les III Jornades de la Informació han servit, al País Valencià, per consolidar definitivament, a nivell oficial, un projecte, la Televisió Valenciana, que cada vegada apareix més sòlid.

J. Castelló

La setmana passada se celebraven a València les «III Jornades d'Informació a la Comunitat Valenciana», organitzades per la Direcció General de Mitjans de Comunicació, adscrita al gabinet de Presidència de la Generalitat valenciana. Unes jornades que enguany s'han centrat en la futura televisió autonòmica.

En les distintes taules redones es van passar revista a tot de temes relacionats amb el món àudio-visual, amb l'audiència, la publicitat, la producció de programes, experiències de doblatge... I es va presentar oficialment el Centre de Producció de Programes de TVV, la maqueta del qual va ser exposada en les mateixes dependències. La Direcció General presentà també durant els debats el llibre *La informació a la Comunitat Valenciana*, que conté un ampli informe sobre tots els mitjans de comunicació valencians i la col·laboració de distints professionals del país, alguns dels quals començaven a pegar-se les primeres colzades entre corredors, preocupats a ocupar-se els primers càrrecs que ja sonen com a possibilitat quimèrica.

Unes Jornades fonamentals per al futur de la Televisió Valenciana. Perquè van demostrar dues coses. D'una banda, la presentació oficial d'un projecte que ja han assumit bona part dels professionals i, també, de la societat valenciana en general. De l'altra, una data. El president Joan Lerma, en una publicació editada pel seu propi gabinet assegurava: «Els tècnics que hi es-

Joaquim Puig.

tan treballant coincideixen a assenyalar que les infraestructures i el capital fix necessari podrien estar enllestits abans d'acabar el 1988. Si es compleixen aquestes previsions i es donen en RTVV les condicions adequades de desenvolupament i preparació, la TVV podria començar a emetre en aquestes mateixes dades».

Era la primera vegada que el projecte eixia, políticament, formalment dels cercles de la Direcció General de Mit-

sident en va prendre possessió. És un compromís polític ben clar. Però també he de dir una altra cosa. Les expectatives que es poden crear al voltant de la televisió, que poden ser-ne moltes, han de ser, també, expectatives racionals, raonables. Hi ha gent que ho està plantejant com el gran mannà, amb una gran creació de llocs de treball, com una mena de salvació nacional. Evidentment, la televisió no serà la salvació nacional. Podrà ser un element que dinamitze, en part, la indústria del vídeo, la indústria àudio-visual. I sí, es crearan moltes empreses, però, si no tenen prou iniciativa, es quedaran sense espai, perquè allò que no podem mantenir és un proteccionisme totalment fora de joc. Seria absurd plantejar una televisió valenciana absolutament proteccionista. Tenim un mercat davant i haurem de jugar amb els barems que ens marcarà.

D'altra banda, hi ha un punt ben important en tot el que estem comentant. I és, precisament, l'entusiasme, les possibilitats de participació que el projecte ha despertat en comarques amb sectors un poc reticents al procés integrador de l'autonomia valenciana. Evidentment, jugem amb una possibilitat vertebradora ben important en aquest cas.

—*¿El gabinet de la Presidència, el govern valencià, estan satisfets del treball que ha dut fins ara l'equip responsable del projecte, des de la Direcció General de Mitjans de Comunicació?*

—Em pense que sí que hi ha una gran satisfacció pel treball que ha realitzat l'equip encarregat de començar a dur avant el projecte, tenint en compte que és una iniciativa molt ambiciosa i que hi ha hagut moments baixos, per dir-ho d'alguna manera, durant els quals han seguit treballant amb la mateixa il·lusió.

—*Tot aquest projecte, però, ha suposat un oblit. RTVE continua duent una programació al País Valencià que no té res a veure amb la nostra realitat, sense una programació específica en segona cadena, amb un ús ridícul de la llengua del país...*

—Hi ha coses que acabes de comentar en les quals puc estar d'acord, però n'hi ha unes altres que no. Em pense, per exemple, que en la qüestió de l'idioma hem avançat, un poc, si es vol, però hi ha un avanç. Respecte a la qualitat de les emissions, s'ha avançat igualment, com també pel que fa a la descentralització de la informació, perquè ara hi ha equips a Alacant i Castelló. Evidentment, és poc, perquè tampoc no hi ha més possibilitats, pe-

Començament de les obres del Centre de la TVV.

rò... Clar, és un tema que compet a Televisió Espanyola, on ara hi ha un nou equip, amb el qual ja hem mantingut nombroses converses. I és aquí on hem de dirigir el nostre esforç. Ara, jo sóc partidari, a nivell d'inversions, de

centrar-nos totalment en la televisió valenciana.

—*¿Deixar a banda, per exemple, els convenis com els que la Generalitat va firmar fa temps amb Radio Cadena?*
—Exacte. □

CONSELLS ASSESSORS D'RTVE

Per un tercer canal, i autonòmic

Amb un funcionament quasi mutilat per les barreres que els va posar l'administració calvinista, els consells assessors de RTVE han dit ara prou i han plantejat les primeres exigències públiques a la nova direcció de Pilar Miró.

J. Castelló

La Llei 3/1984, de 6 de juny, creava i regulava el Consell Assessor de RTVE al País Valencià. Entre les competències que el nou Consell tenia encomanades hi havia formular recomanacions sobre les necessitats i la capacitat de la comunitat autònoma per aconseguir la «descentralització adequada» dels serveis de ràdio i televisió, elaborar la proposta d'un règim transitori de programació específica que RTVE hauria d'emetre en la comunitat autònoma per la segona cadena, d'acord amb la disposició transitòria sisena de l'Estatut d'Autonomia.

I, també, emetre el seu parer sobre el nomenament del delegat territorial d'RTVE al País Valencià, assessorar aquest delegat territorial sobre la proposta de programació específica i d'honorari en ràdio i televisió, i sobre les activitats de l'Institut Oficial de Ràdio i Televisió al País Valencià, col·laborar en l'emissió d'espais institucionals...

Més de tres anys després, RTVE encara no ha triat el seu delegat territorial, indispensable perquè tota aquesta estructura funcione i, és clar, tampoc no s'ha enllestit una programació específica pel segon canal que faça de pont amb la futura programació de TVV, tal com el mateix Estatut d'Autonomia valencià indica. José